

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Constantini diaconi & chartophylacis sanctissimae Dei magnae ecclesiae
Constantinopoleos, in omnes sanctos martyres, cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

Λέων ὁ ὁσιώτατος Ἀπίσκοπος Φω-
κίας εἶπε· ποδο μὲν τὸ βιβλίον τὰ
Φύλλα ἀπόλεσεν, ἐν δὲ τῇ πόλει ἐν
ἡ καποικῶ, ἐπάνω τετρακοντα βιβλίων
πυρὶ κατέκαισαν.

Σάββας ἡγούμενος τῆς Σπουδίου
εἶπεν ἕδος ὅστι, δεσπόται, ποῖς τυφλώ-
τοισι μὴ βλέπειν τὸ Φῶς. τούτου ἐνε-
κεν κακίνοι τυφλοὶ ὄντες τῆ ψυχῆ
ἐσκοπόθησαν.

Δημήτριος ὁ Θεοφιλέστατος διά-
κονος καὶ σκευοφύλαξ ἀνέγνω.

Κωνσταντίνου διακόνου καὶ χαρτοφύ-
λακος τῆς ἀγιωτάτης τῆς Θεοῦ με-
γάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
λεως εἰς πάντας τοὺς ἀγίους μάρτυ-
ρας, οὗ ἡ ἀρχή.

Αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις, ἔ μὲν
ἔπειτα εἶτα ὁμοίως αὐτοῖς, ἐφίσησαν
δικάζοντες, ὡς ἐν χαλκῶ ἔλιθοις πύ-
σωπιεῖαν ποιοῦμεθα, οὐχὶ δὲ πᾶσι
λίνα διώματιν περὶ σπουδῆν τε
κτικῶν ἀποβλέποντες, ἀλλ' ἡς τὰ κάλ-
λιστα ἡμῖν ἀεζίνεται; ἔ ποῖς πλάσαι
ἔ λιθοῦργοὶ, ἔ μάρτυρες ἐφίσησαν, ἀ-
γαλμάτων πλῆθος κατασκευάζουσι,
ποικίλας μορφὰς διασημαίνοντες,
ἔ ποῖς ναοῖς περὶ σπουδῆν ὑμῶν
σίαις ταῦτα γράφεται, πῶς ἡμῶν ἀπο-
λύειν ἀπὸν ὄζαι τοῦ ἡμῶν; πῶς δὲ
ἀπὸ ἡμῶν, οἱ τύραννοι διεξήλθον, ὁ Φα-
τε δεῖον, ἐν εἰκόσιν ἐκ ἐλαφροῦ ἡμῶν;
οὐὶ διαλοιδροεῖσθε ἡμῖν, δις δαμονέ-
σερον ἐφ' ὁμοίαις ἀεζέσει διακεί-
μοι; ἐκουὶ ἐπέσθη καὶ ἡμῖν, ὡ δι-
κασαί, ποῖς ἀνεξέλεγκτοις ψόγοις πῶς
ἡμῶν εἰκόνων γράφω ἀρραπύετε, φέρε
ces, in exquisitis vituperationibus imaginum picturam conficitis, eia
Concil. Tom. 19.

Leo sanctissimus episcopus
Phociae dixit : Hic quidem co-
dex folia perdidit : in ciuita-
te autem in qua habito , supra
triginta codices combusserunt
igni.

Sabbas reuerendissimus mo-
nachus & hegumenus mona-
sterii Studii dixit : Moris est,
domini, his qui caeci sunt, non
videre lumen. huius rei gratia
illi qui caeci sunt anima, obte-
nebrati sunt.

Demetrius Deo amabilis dia-
conus & sceuophylax legit.

*Constantini diaconi & char-
tophylacis sanctissimae Dei
magnae ecclesiae Constanti-
nopleos, in omnes sanctos
martyres, cuius initium est.*

Christi quidem festiuitates.
Et post alia. Deinde arbitra-
mini, * quod isti dixerunt,
qui litigant, quod in aere ac la-
pidibus salutem faciamus, &
non ad quamdam virtutem pro-
uidam & protectricem inspiciam-
us, a qua nobis optima obti-
nentur? Et quomodo picto-
res & lapidarii, martyres dixe-
runt, simulacrorum multitudi-
nem construunt, variis formis
configurantes, & templis affi-
gunt? & vos sacrificiis haec ce-
lebratis, * secretorum solutio-
nem ab eis expectantes? Quid
autem & apud vos? tyranni per-
secuti sunt. Nam quam asseri-
tis, diuinitas in imaginibus non
exaratur? Quomodo ergo no-
bis male dicitis, supersticiosius
in similibus actibus positi? Er-
go quoniam & nobis, o iudi-
ces, in exquisitis vituperationibus imaginum picturam conficitis, eia
Ddd ij

* Gr. arb.
vos, dix-
runt iudi-
ces, quod
in aere

* difficul-
tatum

ab horum errore & ambiguitate vos liberabimus, dixerunt martyres. Non enim diuinitatem, cum simplex sit & incomprehensibilis, formis quibusdam & figuris comparamus; neque cera & lignis super substantialem & præexistentem sine initio substantiam honorare didicimus: sed quia primo * inueterato per transgressionem homine, & deponente apostatica virtute, quæ * temere gessit natura verebatur eum qui se erecturus erat: non enim poterat ex se deorsum * iacens, superationi suæ reluctari vel reuocari, inimico casum aggrediente: sed nec conueniens erat, nisi secundis luctaminibus, victoria tyrannum excutere: ipse conditor propriæ facturæ, qui vnus est ex Trinitate, Deus Verbum, sicut non in fictione * prisca naturæ ministrum quemquam exhibuit, ita neque nunc imaginem corruptam instauraturus, alii reparationem eius commisit; sed propriæ operationis virtute vnus, agones pro nobis humanos suscepit. Hoc enim erat conueniens, vt * proprium certamen ageret. Porro quia omnis certator tribus modis agonizans, vel vno horum superat hostem, deceptione scilicet, aut lege, aut tyrannide: sed duos penitus dimittens tamquam inutiles & non proprios, * sed neque hos duos ad agonem commodos vel proficuos, dux & propugnator noster: siue enim fraus simulatam habeat victoriam, prae repugnantem fugans: siue tyrannide irrationabili vi obtineat, non ex æquo faciens confectionem: * reliquorum qui morem nequaquam discernens ad lucta-

* denicto

* eum de-
posuerat,
inolefcente, natu-
ra indige-
bat eo qui
ipsam eri-
geret.
* iacens ite-
rum relu-
ctari, vel
congressum
reuocare,

* pridem

* Gr. apte
respondens

* ac ne his
quidem,
propter
quos certa-
men est,
com.

* ceteros
modos non
approbans,
ad l.

τῆς τοῦτο πλῆθους καὶ ἀμφιβολίας ὑμᾶς ἀπαλλάξωμεν, εἶπον ὁ μάρτυρες. οὐ γὰρ τὸ θεῖον ἀπλοῦν ὑπερ-
χον καὶ ἀληθῆ μορφῆς ποιεῖ ἁμαρ-
σιν ἀπειράτοις, οὔτε κηρῶν ἔξυλοῖς
πλὴν ὑπερουσίον ἔπεσὶν ἀρχον οὐσίαν
πρᾶν ἡμεῖς διεγνώκαμεν· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ
πρᾶτον καταπαλασθέντος διὰ τὸ πα-
ρὰ βίας αἰθεροῦ, καὶ τῆς κατελοῦσης
δοξαπικῆς θρασυμοῦρης διωδόμεως,
ἢ φύσις εἰδεῖτο τῆς αἰασησόντος· οὐ γὰρ
ὅλα τε λῶν ἔξερχῆς κατὰ κειμήλην ἢ πλὴν
ἢ πλὴν ἀναπαλασθῆναι τε ἔκ ἀνακλίσει-
σαι, τῆς ἐχθροῦ πῶν πλῆθους ἐπιβί-
νοντος, οὔτε μὲν εἰκὸς ὑπερῆρχε μὴ ἐπι-
δευτῆριος παλασμοῦ τῆς νίκης ὅτι πύ-
ραννον ἐκπνέειν αὐτῶς ὁ δημιουργ-
τῶς τῆς οἰκείου ποιήματος, ὁ τῆς τελευ-
δος εἰς θεὸς λόγος, ὡς αὐτῶς οὐ τῆ πλά-
σις πάλαι τῆς φύσεως ὑπερουσίον ἡνα
περὶ ἡσῆσται, οὔτως οὐδὲ νῦν πλὴν εἰ-
κόνα φθαρῆσαι ἀδυνάτοις, ἀλλ' ὡ-
πλὴν ἀδύνατον ἐνεχέρησεν, ἀλλ' αὐ-
πουρῶν διωδόμεν χερσάμεν, ἔδυν
ὑπερ ἡμῶν ἀγῶνας ἀθεοπικῶς ἀν-
δέξασθαι. ποῦτο γὰρ λῶν πως οἰκείον κα-
παλλήλως τῶν ἀγωνίσματα διαφρα-
ξασθαι. ἐπεὶ δὲ πᾶς ὁ ἀγωνιστὴς
περὶ τῶν ποῦτος, ἢ ἐνίγα ποῦτων ὑπερμά-
χηται ὁ ἀπῆλόν· ἢ γὰρ ἀπάτη, ἢ νό-
μω, ἢ τυραννίδι· ἔδυν μὲν δύο παρτελῶς
διαφραξῆς ὡς ἀρχῆσται τε ἔκ οἰκείου,
οὔτε μὲν ποῦς δι' οἷς ὁ ἀγῶν, λιστελεῖς
τε ἔκ ὠφελίμοις, ὁ ἡμέτερος πρόμαχος·
ἢ τε γὰρ ἀπάτη διελευσμένῃ ἐχθρῶν
κλει, φάστω ἔκ ἀγῶνιστῶν ἀδύνατον
πουσαι· ἢ τε τυραννὶς παραλόγῳ βία
κρατεῖ, μὴ ἔξισου ποιοῦσαι τὸ συμπλο-
κλῶ· τῆς λοιπῶν μὴ ἐγκρίνας ὁ τῶν

ANNO
CHRISTI
757.

ANNO CHRISTI 787.

πον, ὅτι πλὴν καὶ νόμον πάλλω χωρεῖ·
καὶ σαρκὰ λαβὼν ἐκ τῆς πεσόντος φυ-
σῆματος ἐν ψυχῶν ἡμῶν ψυχῇ τε ἐνοε-
σα, μείνας ὅπως ἴω, καὶ τῆν ἑαυτῶν μὴ
ἐκείνας, πάντα γίνεται πλὴν τῆς ἀμάρ-
τίας, ὅσα ἐξ ἂν πρὸ ἀνθρώπου, ἐκ μὴ
τῆς δοκῆς * τὸ σῶμα σχηματισμένος.
Ἐ μετ' ὀλίγα. ποδὸν τοιγαροῦν, ἐν ἧ
πρὸ εἰρήνης μορφῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
σιμωανερὰ φη, τοῖς πίναξιν ὅπως ἀ-
φορμῶν, ὑπομνησὶν τῆς δι' αὐτῶν σωτη-
ρίας. Ἐ δὲ τῶν τύπων ποιοῦμενοι, ἐ οὐ
καθ' ἡμᾶς ποικίλας ἰδέας παράγοντες,
καὶ σχήματα κατὰ τὸ δοκίμιον διαγλύ-
φοντες.

* ἢ ἀπὸ
πυλῶν
σχηματισ-
θῆναι. ἔτι
ἢ μὴ τῶν
ἀπὸ τῶν
καὶ σχημα-
τισθῆναι.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν. Ἐλλίως διὰ τὰ εἰδωλα
ἐστὶν μάρτυρας καταδικάζον, ἐ ἐλεγον
αὐτοῖς. πῶς χάριν ἀθλιεῖτε, καὶ τὰ ἡ-
μέτερα ὁμοιωμάστα παραποιεῖτε, ἐχον-
τες καὶ αὐτοὶ ἰδέας εἰκόνας; Ἐ ἀγνοοῦν
ἀπερίνοιτο. ἀλλ' ἡμεῖς ἐκ ἰδεῶν ἡμῶν
δαυμόνων ποιοῦμεν, ἀλλὰ τῆς ἐναν-
θρωπησάντος θεοῦ λόγου ποιοῦμεν εἰκό-
νας, ἐ τῆς αὐτῶν ἀγίων. οὐ μὲν τοι θεο-
ποιοῦμεν αὐτά.

Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος διάκονος
κουβουκλείων εἶπε. καὶ ταύτην πλὴν
βίβλον ἡμῶν φέρομαι, τῆς παλαίας
δὲ ὅτι, μετὰ χρόνιον ἐμπεραδέτων
ἐν τῷ πατριαρχίῳ βύρομεν. ἔχει δὲ
χρόνιον εἰς ἀπολογίῳ τῆς εἰκόνων. Ἐ
δὲ ὁπίθουλοι τῆς ἀληθείας ἀπὸ λειψαν
τὸ χρόνιον. ἐ ἴδετε αὐτό. ὁμοῦ δὲ ἀμυ-
δρῶς φαίνεται. ἀλλὰ ἴδετε αὐτὸ ἡμεῖς
πατέρες.

Ὁ αὐτὸς βλαβερίστος Κοσμάς ἀνα-
πιύξας πλὴν βίβλον, ἐπέδειξε πᾶσι τοῖς
οὔσιν ἐν τῇ ἀγία συνόδῳ. Ἐ ἀπαλει-
φθέντα τύπον.

men quod secundum legem
est, progressus, & carnem af-
sumens massæ quæ occiderat,
animatam anima rationali at-
que intellectuali, manens quod
erat, & suis non carens, om-
nia fit absque peccato, quan-
ta & ex quibus est homo, &
non putatiue apparere caro dif-
simulans. Et post pauca. Igitur
formam in qua demonstratus
est, & cum hominibus conuer-
satus est, tabulis depingimus,
recordationem salutis quæ per
eum facta est, diuina effigie fa-
cientes; & non secundum vos
varias figuras secundum quod

* putantur, deriuantes aut scul-
pentes.

* Gr. pla-
cuoris,

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Pagani propter idola
martyres condemnabant, & dic-
cebant eis: Cuius rei gratia cer-
tatis, & nostras similitudines re-
cufatis, habentes & ipsi proprias
iconas? Sancti vero responde-
bant: Sed nos non simulacra dæ-
monum facimus, sed Dei Verbi
qui incarnatus est, iconas faci-
mus, & sanctorum eius: non ta-
men deificamus eas.

Cosmas Deo amabilis diaco-
nus & cubuclesius dixit: Et
hunc codicem quem fero, qui-
que veteris est testamenti, scho-
liis adiacentibus in patriar-
chio inuenimus. habebat au-
tem scholion in defensionem
imagingum. Porro insidiatore
veritatis deleuerunt scholion:
& videte illud. Verumtamen
obscure paret. sed videte illud
honorandi patres.

Idem reuerendissimus Cos-
mas aperiens codicem, ostendit
omnibus qui aderant in sancta
Synodo, deletum locum.

Idem autē legit; parebat enim:
Non erunt tibi alii dii præter me. ne facias tibi met idolum, neque omnem similitudinem quacumque sunt in celo sursum, & quacumque in terra deorsum, & quacumque in aquis subtus terram. non adorabis ea, neque seruias illis.
 Scholion: Et si facimus similitudinem hominum Dei cultorum, non ad adorandum vt deos, sed vt videntes, ad æmulationem ipsorum veniamus. At vero si facimus similitudines Christi, non vt similitudinem adoremus, sed vt mens videndo ad superiora volet. Non enim imaginem corruptibilem adoramus; sed quoniam Deus dignatus est inconuertibiliter fieri homo, facimus eius iconam vt hominis, licet scientes eum natura Deum. Non ergo ipsam Deum iconam dicimus, sed Deum * videntes in icona depictum, cuius similitudinem habet imago.

* Gr. nouimus

Porro pagani errantes, similitudines deos prædicant, quibus & immolant. Delatus est alius codex habens interpretationem scripturæ, in qua iacebat præscriptum scholion: quem & sumens Gregorius Deo amabilis episcopus Neocæsariæ legit. * Cumque adiaceret quæ deleta fuerat, & relegeretur.

* Gr. cui adiacebat q. d. f. & relegeretur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Hæc fecerunt qui dixi sunt patriarchæ, Anastasius, Constantinus & Niceta hæretici. Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiū Lyciæ dixit: Si esset thesaurus iste tunc manifestus, non esset homo læsus. Sed Deus reddat his qui absconderunt eum in die illa.

Ο αὐτὸς ἀνέγνω, ὑπερφανεῖσθαι. ἐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοιον, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ αἶω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. εἰ δὲ ποιοῦμεν ὁμοιώματα ἀνθρώπων θεοσεβῶν, ἐκ ἑπὶ τὸ προσκυνεῖν ὡς θεοῖς, ἀλλ' ἵνα ὁρῶντες αὐτοῦ, εἰς ζῆλον αὐτῶν ἔλθωμεν. εἰ δὲ ποιοῦμεν ὁμοίωμα τῷ Χριστῷ, οὐχ ἵνα τῷ ὁμοιώματι προσκυνώμεν, ἀλλ' ἵνα ὁ νοῦς διὰ τῶ ὁρᾶν ἀναπνεύσῃ, οὐ γὰρ εἰκόνι φθαρτῆ φθαρτοῦ ἀνθρώπου προσκυνώμεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἠξίωσεν ἀτρέπτως ἡμεῖς αὐτὸν ἀνθρώπου, ποιοῦμεν αὐτῷ τὴν εἰκόνα ὡς ἀνθρώπου, καὶ πρὸ εἰδότες αὐτὸν φύσει θεὸν ὄντα. ἐκ αὐτῶ οὐκ εἶναι τὴν εἰκόνα λέγομεν, ἀλλὰ θεὸν οἰδαμεν ὅτι ἐν τῇ εἰκόνι γραφέντα, οὐ τὸ ὁμοίωμα ἐστὶ ἢ εἰκὼν. Ἕλληες δὲ πλανώμενοι τὰ ὁμοιώματα θεοῦ δόξάζουσιν, οἷς καὶ θύουσιν. παρήχη ἑτέρον βίβλος ἔρρουσα ἐρμηνείαν τῆς γραφῆς, ἐν ἣ ἔκειτο τὸ προσγράψεν ἄλλιον. ἡ δὲ λαβὼν Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος Ἱππικῆτος Νεοκαισαρείας ἀνέγνω, παρακειμένης τῆς ἀπαλειφθείσης, ἔαναγιωσκομένης.

ANNO CHRISTI 757.

Ταρχσιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος πατριάρχης εἶπε· ταῦτα ἐποίησαν ὁ λεγόμενος πατριάρχης, Αναστάσιος, Κωνσταντῖνος ἔ Νικηταίς ὁ αἰρετικοί. Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἱππικῆτος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· εἰ ἡμεῖς ὁ σαυρὸς ἔπος Φανερός τότε, ἐκ ἀνθρώπου ἐβλάβη. ἀλλ' ὁ θεὸς ἀποδώσῃ τοῖς κρύψασιν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ANNO
CHRISTI
787.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Καταίνης εἶπεν· ἄξιόι εἰσιν οὗτοι ἀνα-
θέματος, ὅτι παραχαιρέκται ἐγγύοντο
τῆς ἀληθείας, ἔδῃ βούλοιο τῆς πατέ-
ρον. ἘϞϞ ἀπὸν ἀναθέματα πέν-
τες ἄξιοι διφημίας εἰσίν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· οὐαὶ ταῖς
ψυχαῖς ἀπὸν, ὅτι πλὴν ἀλήθειαν ἐκρυ-
ψαν.

Γέζος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Γερ-
μίων εἶπεν· ἐξαλειφθήτω τὰ ὀνόματα
ἀπὸν ἐκ βιβλίου ζώντων, καὶ μὴ δι-
καίων μὴ γραφῆτωσαν.

Κώνστας ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἀλο-
γητὸς ὁ θεὸς ὁ μετὰ ποσάπτω καῶσιν,
τμησίν, καὶ ἐξάλειψεν, καταλείψας
αὐτά.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· Ἐπὶ ταῖς
ποιήσαντες, δεῦροτα, ἐδῃκαυ Ἐλύχρον
ἀπὸν ἕκαστον μόνον. ἀλλ' ἀλογητὸς
ὁ θεὸς ὁ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φως
σωτηρίας.

Κοσμάς ὁ θεοφιλέστατος διάκο-
νος καὶ κουβουκλεισίων εἶπεν· Ἐρο-
μὲν καὶ πλὴν βιβλίου ταῦτων ἐν τῷ σκεβο-
φυλακίῳ τῆς διαγῶν βικηρίων τῆς
παιτεριάρχου, ἀεὶ ἐχρυσαν διαφό-
ρον μδρύτερον ἀθλοῖς· μετὰ τούτων δὲ
καὶ πρὸ τῆς ἀχροποιήτου εἰκόνος

* Καμουλιανῶν. ἀπέκοψαν δὲ τὰ
φύλλα, οὐ μὴ τὰ πρὸ τῆς εἰκόνος. καὶ
ἰδοὺ πᾶσιν αὐτῶν δῆκνύω.

Μιχαὴλ ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Συνάδων εἶπεν· ὁ Γασιμαῶς ἔλεγε,
πανάγιε δεῦροτα, ἔδῃν ἀρεμὴν βίον-
τας καὶ Ἐπιβούλοιο τῆς θείας γραφῆς
ἀναθέματα.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Catanæ dixit : Digni
sunt isti anathemate, quoniam
adulterantes erant veritatem,
& insidiatores patrum : & qui
ab eis anathematizati sunt, di-
gni sunt laude.

* Tarasius sanctissimus pa-
triarcha dixit : Væ animabus eo-
rum, quoniam veritatem ab-
conderunt.

Petrus sanctissimus episco-
pus Germiæ dixit : Deleantur
nomina eorum de libro viuen-
tium, & cum iustis non scri-
bantur.

Constantinus sanctissimus epi-
scopus Constantiæ Cypri di-
xit : Benedictus Deus, qui post
tantum incendium, incisio-
nem, & abolitionem, reliquit
illa.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Myrensium Lyciæ dixit :
Qui hæc fecerunt, domine,
posuerunt lucernam suam sub
modio. Sed benedictus Deus,
qui ostendit in tenebris lumen
salutis.

Cosmas Deo amabilis diaco-
nus & cubuclesius dixit : Inue-
nimus autem & codicem hunc
in sceuophylacio venerabilium
oratoriorum patriarchii, conti-
nentem diuersorum martyrum
agones : cum his autem & de
imagine non manufacta Camu-
lianensium. * Præterea recide-
runt folia, in quibus erant de
imaginibus scripta. & ecce om-
nibus eum ostendo.

Michael sanctissimus episco-
pus Synadensium dixit : Pastil-
larius dicebat, sanctissime do-
mine, falsos interpretes & infi-
diatores diuinæ scripturæ ana-
thema.

* Gr. San-
tafynodus

Psal. 68.

* porro

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Sed conuersus est dolor eius in caput eius.

Ioannes Deo amabilis presbyter ; monachus & loci seruator orientalium pontificum, dixit : Verum dicendum est ; mali mores codices incenditium ac iconas frangentium lucidiorem ostenderunt veritatem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit : Non solum sacras iconas eraserunt , sed & euangelia , & alia quaedam sacra. ita enim nouit veritas persecutionem passa expressius apparere.

Stephanus monachus dixit : Adhuc & alium codicem habemus deprauatum a Christianorum accusatoribus. & si iubetis, hunc ostendam vobis.

Sancta Synodus dixit : Ostendatur.

Et coram vniuersa Synodo ostensus est habens in duabus paginis deleta.

Gregorius Dei cultor presbyter & hegumenus monasterii * Herachitii dixit : Aequalis formæ huius habeo , domini, codicem : & si iubetis , legatur.

Et accipiens Stephanus monachus , & librorum custos, legit.

*De ecclesiastica historia Eua-
grii, ex † sermone quarto.*

Cum enim aggressus esset aduersus ciuitatem Chosroes, milenosque impetus operatus terram multam cumulasset , adeo ut muros ciuitatis excederet, nec non & alias machinas conuisisset , inefficacem patrabat

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλ' ἐπέστρεψεν ὁ πόνος αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

ANNO
CERAMPT
787.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τῆς αἰατολικῶν χειρῶν εἶπεν· τ' ἀληθὲς εἶπεν, ἡ κακοσύγνια τῆς βιβλιοκωστῶν ἐστὶν εἰκονοκλαστῶν τρανοτέρων ἀπέδρασε τὴν ἀλήθειαν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· οὐ μόνον ταῖς ἱεράς εἰκόνας ἐξέσταν, ἀλλὰ καὶ διαγγέλια, καὶ ἀλλὰ ἕνα ἱερόν. οὕτως γὰρ οἶδεν ἡ ἀλήθεια διωκομένη τρανοτέρως φαιρῶσαι.

Στέφανος ὁ μοναχὸς εἶπεν· ἐγὼ καὶ ἐστὶν βιβλίον ἐχούμεν ἐπιβουλεύσαν ὑμῶν τῆς χριστιανοκατηρέων. καὶ εἰ κελεύετε, ταύτην ἐπιδείξω πάνσιν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀχθήτω. Καὶ ἐπὶ τῆς συνόδου ἀπάσις ἐδείχθη ἔχουσα ἐν δυοῖς καταβατοῖς ἀπαλοιφῆς.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῆς γακίνδου εἶπε· ὃ ἰσότητον αὐτῶν ἔχω διασώψαι, βιβλίον· καὶ εἰ κελεύετε, ἀναγνωσθήτω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ μοναχὸς ἐβιβλιοφύλαξ ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγγελίου, ἐκ τῆς δ'. λόγου.

Μετὰ γὰρ ὃ προσβαλεῖν τῇ πόλει τῆ Χοσρόδω, μυρίας τε ἐφόδους ἐργασασθαι, χωρὶς τε σωμαθήσαι πολὺν, ὥστε καὶ τὰ τεῖχος τῆς πόλεως ὑπερπηδῆσαι, ἑστῶς τε μυρίας μηχανὰς ῥάψαι, ἀποσκευασθαι ἐπιείσο τὴν ὑποπόρυσιν.

* Gr. Hyacinthi

† i. lib. 4. cap. 26.